

134

103

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

TAJNE

Egz. Nr **1**

plk dypl. B. MOZGAWA

**Temat: WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI I PRACY TYŁÓW
ODDZIAŁÓW ARTYLERII PLOT (OPL) NA SZCZEBLU
TAKTYCZNYM**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZTABU GENERALNEGO
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
№ 27106

27106

134

103

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

TAJNE

Egz. Nr **1**

płk dypl. B. MOZGAWA

**Temat: WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI I PRACY TYŁÓW
ODDZIAŁÓW ARTYLERII PLOT (OPL) NA SZCZEBLU
TAKTYCZNYM**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZTABU GENERALNEGO
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego
№ 27106

27106

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

" ZATWIERDZAM "
SZEF KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

~~_____~~
Egz.nr...1

gen.bryg. mgr L. D U D E K

Meklos. p. 12357 R

płk dypl. B. MOZGAWA

WŁAŚCIWOŚCI ORGANIZACJI I PRACY TYŁÓW ODDZIAŁÓW
ARTYLERII PIOT / OPL / NA SZCZEBLU TAKTYCZNYM.

/ SKRYPT /

27106

SKRYPT
KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW
IM. GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO
Nr. 27106

REMBERTÓW

WRZESIEŃ

1965 r.

TREŚĆ SKRYPTU
=====

Wstęp :

- I. Organizacja tyłów oddziałów art.plot. OPL.
 1. , urzutowanie i rozmieszczenie oddziałów /pododdziałów/ tyłowych art.plot. OPL.
 2. Przegrupowanie tyłów art.plot. w czasie działań.
 3. Drogi dowozu i ewakuacji.
 4. Ochrona i obrona tyłów.
- II. Zabezpieczenie materiałowe oddziałów art.plot. OPL.
- III. Organizacja dowozu i ewakuacji.
- IV. Zabezpieczenie medyczne.
- V. Właściwości dowodzenia tyłami.

X

WSTEP.

Zasadniczym czynnikiem określającym charakter współczesnego pola walki jest niewątpliwie broń masowego rażenia. Należy się liczyć z masowym jej zastosowaniem, przy użyciu do jej przenoszenia zarówno wojsk raketowych jak i lotnictwa.

Przyszłe działania bojowe charakteryzować się będą między innymi zwiększoną działalnością lotnictwa i bezpilotowych środków napadu powietrznego.

Środki napadu powietrznego, dzięki dużemu zasięgowi i możliwości działania w dowolnych warunkach i okresie czasu, mogą być użyte na wszystkie opłacalne cele. Środki te mogą być więc używane i to w skali masowej, nie tylko na wojska i tyły położone w strefie bezpośrednich działań bojowych, ale również na obiekty znajdujące się na zapleczu walczących wojsk.

Ze względu na konieczność zapewnienia wojskom, tyłom i obiektom narażonym na uderzenia z powietrza, należytej osłony, wzrasta rola i znaczenie naziemnych środków OPL.

Podstawową siłą OPL wojsk, tyłów i obiektów w strefie działań wojennych w zależności od szczebla dowodzenia są naziemne artyleryjskie i raketowe środki obrony przeciwlotniczej.

Lufowa artyleria przeciwlotnicza jest najbardziej masowym naziemnym środkiem OPL. Wchodzi organicznie w skład związków operacyjnych i taktycznych oraz oddziałów ogólnowojskowych.

Klasyczna artyleria przeciwlotnicza dysponuje silnym ogniem, a dzięki zastosowaniu sprzętu radiolokacyjnego i automatycznych przyrządów kierowania może prowadzić skuteczną walkę ze środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela o każdej porze roku i doby oraz w dowolnych warunkach atmosferycznych.

Obrona przeciwlotnicza wojska to zespół działań aktywnych mających na celu zwalczanie środków napadu powietrznego nieprzyjaciela znajdujących się w powietrzu i zmierzających nad pole walki dla dokonania rozpoznania, uderzeń ogniowych lub wrzutu desantów powietrznych.

Obrona przeciwlotnicza wojsk jest rodzajem działań, bez którego nie można prowadzić współczesnej walki, konieczność jej organizowania i prowadzenia wynika z ciągłego istnienia groźby ataków z powietrza.

Charakter współczesnego pola walki oraz przeznaczenie wojsk OPL wymagają od kwatermistrza dywizji/pułku/ umiejętnego dowodzenia i nieprzyjmowania szablonowej organizacji i pracy tyłów w warunkach w jakich mogą działać oddziały OPL dywizji.

Obrona przeciwlotnicza dywizji jest częścią składową obrony plot armii i dlatego zarówno bojowe wykorzystanie środków OPL, jak i organizacja i praca tyłów oddziałów artylerii przeciwlotniczej dywizji należy rozpatrywać w powiązaniu z systemem OPL oraz z organizacją i pracą tyłów szczebla nadrzędnego /armii/.

Warunki w jakich przechodzi dywizja do działań zaczepnych wpływają bezpośrednio na organizację i pracę tyłów artylerii przeciwlotniczej. Od tego bowiem w jakim stopniu tyły oddziałów artylerii plot zaopatrzą w podstawowe środki materiałowe wojska OPL, uzależniona jest skuteczność obrony przeciwlotniczej. Współczesna obrona przeciwlotnicza wojsk może realizować stojący przed nią cel przez wykonanie następujących zadań :

- utrzymywanie w stałej gotowości artylerii do odparcia ataków z powietrza ;
- systematyczne zaopatrywanie oddziałów i pododdziałów w podstawowe środki materiałowe ;
- wykrywanie nieprzyjaciela powietrznego i jego zamiarów ;
- umożliwienie nieprzyjacielowi rozpoznania z powietrza ;
- osłona głównych zgrupowań wojsk, stanowisk dowodzenia oraz tyłów ;
- zwalczanie desantów powietrznych npla ;
- stałe informowanie przełożonych o możliwościach i stanie środków materiałowych znajdujących się w tyłach oraz znajomość planów zaopatrzenia szczebla nadrzędnego.

Artyleria przeciwlotnicza wchodząca organicznie w skład związku taktycznego / DPanc, DZ / wykorzystywana

jest do osłony tych obiektów, które najbardziej narażone są na uderzenia z powietrza.

W czasie marszu, boju spotkaniowego oraz wejścia dywizji do natarcia z rejonów wyjściowych położonych w głębi głównym zadaniem obrony przeciwlotniczej jest skuteczna osłona pułków pierwszego rzutu, dywizjonu rakiet taktycznych /drt/ artylerii i SD.

Chcąc zapewnić ciągłość i skuteczność osłony wojsk i obiektów, tyły artylerii przeciwlotniczej winny dołożyć maksimum wysiłku, bez względu na sytuację i rodzaj działań bojowych, aby stan podstawowych środków materiałowych utrzymywany przy sprzęcie i w tyłach pozwolił wykonać otrzymane / wynikłe / zadanie bojowe.

W toku natarcia główne zadania obrony plot sprowadzają się do osłony z powietrza pułków działających na kierunku, drugiego rzutu dywizji wchodzącego do walki, wojsk odpierających kontratak /przeciwuderzenie/, odwodów ogólnych, oddziałów forsujących przeszkody wodne oraz wojsk przekłamujących rubieżę w głębi operacyjnej npla.

W działaniach zaczepnych, kiedy osłaniane obiekty w zasadzie przesuwać się będą do przodu w określonym pasie, zarówno organizacja tyłów jak i ich praca jest dogodniejsza niż w działaniach obronnych.

Dywizja może przejść do obrony jednocześnie z innymi związkami taktycznymi w ramach armii. W tym przypadku może znaleźć się w pierwszym lub w drugim rzucie. Poza tym dywizja może przejść do obrony na samodzielnym kierunku.

Osłona wojsk dywizji, szczególnie w obronie, jest trudna ze względu na duże rozśrodkowanie wojsk. Z uwagi na to, dywizja może otrzymać wzmocnienie artylerii plot z armii.

Rozpatrując rolę i znaczenie poszczególnych elementów ugrupowania bojowego dywizji w obronie, na plan pierwszy wysuwa się dywizjon rakiet taktycznych i artyleria dyspozycyjna dywizji oraz drugi rzut /odwoły dywizji/. W każdym wypadku organizacja i praca tyłów artylerii przeciwlotniczej winna być dostosowana do zadań

jakie mają do wykonania wojska OPL.

Uwzględniając efektywność i skuteczność artylerii plot, celowym jest aby środki OPL dywizji działały całością sił, co w poważnym stopniu usprawnia organizację i pracę jej tyłów. W niektórych przypadkach ze względu na charakter działań bojowych / otrzymanych zadań/ zachodzi konieczność podziału organicznej / przydzielonej / artylerii plot DŻ /DPanc/ do osłony niedużych obiektów. W takich sytuacjach organizację i pracę tyłów wojsk OPL należy przystosować /urzuć / odpowiednio do wykonywanych zadań bojowych. W takich warunkach organizacja i praca tyłów staje się trudniejszą, a szczególnie zabezpieczenie materiałowo-techniczne i medyczne.

W marszu w zależności od powziętej decyzji osłona związku taktycznego może być dokonywana sposobem punktowym, względnie przez osłonę bezpośrednią. Przy osłonie punktowej w zasadzie oddziały artylerii przeciwlotniczej działają w całości, co w dużym stopniu ułatwia pracę tyłów. Podstawowym zadaniem organicznej artylerii przeciwlotniczej na okres marszu, to osłona bezpośrednia kolumny, w których znajdowały się będą siły główne jak : awangarda, dywizjon rakiet taktycznych, czołgi, artyleria, dywizja itp. Przy takim zabezpieczeniu artyleria plot rozmieszcza się w siłach głównych dywizji bateriami, co z kolei w poważnym stopniu komplikuje organizację i pracę tyłów, a przede wszystkim w zakresie zabezpieczenia materiałowego i medycznego.

Rozpatrując wpływ zadań artylerii plot we współczesnych działaniach bojowych, należy podkreślić, że organizacja tyłów oraz materiałowe i medyczne zabezpieczenie-każdorazowo uzależniona będzie od tego jakie zadania otrzymają oddziały art.plot. do wykonania.

Ogólnie należy stwierdzić, że sposoby użycia oraz zadania wykonywane przez siły i środki OPL w działaniach osłonowych wojsk mają decydujący wpływ na organizację ich tyłów oraz materiałowe i medyczne zabezpieczenie oddziałów art.plot.

Realizacja zamierzeń dotyczących zaopatrywania i pomocy medycznej będzie łatwiejsza, gdy rejony rozmieszczenia środków OPL będą zbliżone do tyłów szczebla nadrzędnego. Trudności natomiast będą potęgować się wtedy, gdy zadania osłony nie pozwolą na takie przybliżenie.)

1. Ugrupowanie, urzutowanie i rozmieszczenie oddziałów / pododdziałów / tyłowych art. plot. OPL / zał.nr 1 i 2 A/.

Organizacja tyłów wojsk OPL jest częścią składową organizacji działań bojowych wojsk. Wyraża się w przygotowaniu tyłów oddziałów do terminowego i ciągłego zabezpieczenia materiałowego, technicznego i medycznego wojsk, rozmieszczenia i przesuwania pododdziałów tyłowych, wyborze i przygotowaniu rejonów rozmieszczenia oraz dróg dowozu i ewakuacji.

Od sprawnej organizacji tyłów i ciągłej ich pracy w dużym stopniu zależy wykonanie zadania bojowego przez oddziały artylerii przeciwlotniczej, a tym samym powodzenia w działaniach bojowych wojsk związku taktycznego.

Ugrupowanie tyłów jest to układ przestrzenny pododdziałów i urządzeń tyłowych dostosowany do rodzaju działania i ugrupowania bojowego, tak związków taktycznych, ogólnowojskowych, jak i oddziałów artylerii plot.

Ugrupowanie tyłów oddziałów art. plot. uzależnione jest od szeregu czynników, a między innymi od :

- ugrupowania / urzutowania / oddziałów artylerii plot. własnej, jak i wzmocnienia ;
- zadania i charakteru planowanych / przewidywanych / działań bojowych ;
- warunków terenowych, atmosferycznych itp ;
- możliwości zaopatrywania tak oddziałów / pododdziałów / własnych jak i wzmocnienia ;
- organizacji dowozu środków materiałowych tak w okresie organizacji, jak i w toku walki ;
- sprawnie działającej łączności z przełożonymi i podwładnymi.

Urzutowanie tyłów jest to układ elementów ugrupowania pododdziałów i urządzeń tyłowych, wynikający ze specyfiki i zbieżności zadań jakie mają tyły do wykonania. Urzutowanie winno odpowiadać kolejności zaspokojenia potrzeb uwarunkowanych charakterem realizowanych przez artylerię plot.

Za ugrupowanie i urzutowanie tyłów artylerii plot. organicznej odpowiada kwatermistrz danego oddziału. Natomiast artylerii przydzielonej ugrupowanie i urzutowanie tyłów określone jest przez kwatermistrza szczebla nadrzędnego.

Dla rozmieszczenia i organizacji pracy pododdziałów i urządzeń tyłowych, tak oddziałów organicznych jak i wzmocnienia wyznacza się rejony /rubieże / rozmieszczenia. Rejony /rubieże / rozmieszczenia tyłów artylerii plot w każdym warunkach działań bojowych wyznaczone są przez szczebla nadrzędny.

Dla tyłów pułku art.plot. DZ /DPanc / rejony te określa dca dywizji na wniosek kwatermistrza. Zaś dla tyłów paplot będącego na osłonie obiektu DZ/DPanc/ rozkazem dowódcy na wniosek kwatermistrza danego związku taktycznego.

Rejony przeznaczone /typowane/ dla tyłów wojsk OPL powinny odpowiadać następującym wymogom :

- wyznaczone /planowane / na kierunku /kierunkach/ działania większości sił i środków OPL oraz w miarę możliwości jak najbliżej oddziałów /pododdziałów / zaopatrywanych ;
- znajdować się w pobliżu dróg zapewniających sprawny dowóz i ewakuację ;
- posiadać sprzyjające warunki maskowania ;
- rejon rozmieszczenia winien posiadać takie właściwości, które by zapewniały rozśrodkowanie tyłów mając na uwadze zmniejszenie wrażliwości tyłów na działanie npla/ przede wszystkim od broni masowego rażenia / ;
- zapewnienia dogodnych warunków pracy pododdziałom i urządzeniom tyłowym / źródła wody, drogi dojazdowe wewnątrz rejonu rozmieszczenia tyłów /.

Podstawowym elementem przy typowaniu rejonów rozmieszczenia dla tyłów oddziałów artylerii plot, jest to, że

powinny znajdować się w zasięgu osłony plot własnych oddziałów /pododdziałów /, czyli, że odległość ich od stanowisk ogniowych nie powinna przekraczać 3-5 km.

Ugrupowanie tyłów wojsk OPL uzależnione jest od zamiaru dcy dywizji do działań, zarządzenia szefa wojsk OPL armii oraz z zarządzenia /wytycznych / kwatermistrza dywizji. Sposoby wykonania zadania oraz użycia oddziałów /pododdziałów/ w osłonie wojsk lub obiektów są podstawą do należytego ugrupowania tyłów. Wolne przestrzenie terenu między elementami ugrupowania bojowego i operacyjnego w obecnym systemie ugrupowania wojsk pozwalają na odpowiednie ugrupowanie i rozmieszczenie tyłów, a tym samym zapewnione są warunki normalnego toku pracy.

Przy wyborze rejonów rozmieszczenia, jak i w czasie rekonesansu, względnie rozpoznania wyprzedzającego, należy zwrócić szczególną uwagę na to, aby rejon ^{te} umożliwiły :

- rozmieszczenie tyłów zgodnie z przyjętym ugrupowaniem oddziałów /pododdziałów / bojowych wojsk OPL ;
- rozmieszczenie tyłów w sposób rozśrodkowany, przytym tak, ażeby w wyniku uderzenia jądrowego średniej mocy ulegało zniszczeniu nie więcej niż jedno urządzenie ;
- rozmieszczenie tyłów w sposób zamaskowany, utrudniający obserwację naziemną i z powietrza.

Biorąc pod uwagę to, że wojska OPL w przeważającej mierze będą znajdować się przez dłuższy czas na stanowiskach ogniowych, wskazanym jest wyznaczyć oprócz zasadniczych rejonów rozmieszczenia, zapasowe i pozorne, które w miarę posiadania czasu, sił i środków winny być przygotowane tak jak i zasadnicze.

Tyły oddziałów artylerii plot DT /DPanc / w działaniach bojowych należy rozmieszczać wg następujących zasad :

- pułkowy punkt gospodarczy /PPG/ o ile pułk działa całością - rozmieszcza się 3 - 5 km od stanowisk ogniowych. O ile pułk osłania dwa i więcej obiektów, PPG może zostać rozdzielone do poszczególnych baterii, względnie rozmieszczać się na tym kierunku gdzie jest więcej sił i środków. Podział w tyłach pułku może dotyczyć tylko

samochodów z amunicją art.plot.

- pułkowy punkt medyczny /PPM/ o ile pułk wykonuje zadania całością się rozmieszcza się w pobliżu SD lecz w takim rejonie, aby odległość od każdego stanowiska ogniowego była jednakowa. O ile baterie wykonują samodzielnie zadania bojowe PPM rozwija się na kierunku gdzie działa większość sił i środków, rozmieszczając się możliwie najbliżej rejonów SO. Pozostałe baterie ewakuują swoich rannych do punktu medycznego oddziału, który jest osłaniany przez art. plot. W wypadku, kiedy baterie osłaniają obiekty stałe, /przepawy, mosty itp/ w tym przypadku wydziela się odpowiedni transport i personel medyczny w celu zabezpieczenia każdego pododdziału art.plot. będącego w osłonie obiektu. W każdej sytuacji działań bojowych, tyły należy rozmieszczać na takich odległościach, aby zachować bezpieczną odległość i swobodę w wykonywaniu zadań przez wojska OPL, jednak w granicach zapewniających sprawną pracę, dowodzenie nimi oraz ochronę i obronę tak od nieprzyjaciela naziemnego, jak i z powietrza.

2. Przegrupowanie tyłów art.plot. w czasie działań.

Przegrupowanie tyłów jednostek art.plot. w natarciu jest ściśle związane z przegrupowaniem artylerii oraz z działaniami bojowymi osłanianych wojsk. Dlatego też podstawą do organizacji i pracy tyłów art.plot. w każdych warunkach działań bojowych jest - zamiar dowódcy dywizji do działań, zarządzenie szefa wojsk OPL armii oraz zarządzenie kwatermistrza dywizji.

Organizacja i praca tyłów paplot jest w pełni uzależniona od warunków^w jakich dywizja przechodzi do działań, a przede wszystkim od czasu jakim dysponuje się na przygotowanie działań. Dlatego też kwatermistrz paplot winien znać dokładnie zadania bojowe osłanianych wojsk i sposób ich wykonywania, stale znać sytuację bojową, a także utrzymywać kontakt z kwatermistrem oddziału osłanianego, w celu należytego wykorzystania dróg dowozu, ewakuacji itp.

O ile dywizja przechodzi do natarcia, z marszu, czasu na organizację i pracę tyłów będzie nie wiele, a wszystkie

Tyły pułku każdorazowo rozpoczynają przegrupowanie równocześnie ze zmianą stanowisk ogniowych art.plot. tj. za ostatnią baterią paplot. Tę samą zasadę w przegrupowaniu tyłów art.plot. należy przyjąć kiedy artyleria otrzyma zadanie osłony artylerii do ognia pośredniego, stanowiska dowodzenia, względnie drugich rzutów dywizji.

Przegrupowanie tyłów oddziałów art.plot. w działaniach obronnych winno przebiegać w odwrotnej kolejności niż w działaniach zaczepnych, o ile zachodzi taka konieczność na skutek włamania się npla w głąb naszej obrony. Przegrupowanie tyłów oddziałów wojsk OPL w działaniach obronnych, rozpoczyna się z chwilą zmiany stanowisk ogniowych przez pierwsze baterie pułku.

W czasie kiedy pułk art.plot. względnie jego część rozpoczynają zmianę stanowisk ogniowych, równocześnie przegrupowuje się tyły pułku - następującej kolejności: drużyna gospodarcza, warsztat uzbrojenia, pluton transportowy, pluton naprawy samochodów.

Pluton medyczny rozpoczyna przegrupowanie z chwilą zmiany stanowisk przez ostatnią baterię pułku. Przegrupowanie tak wojsk jak i tyłów na kolejne stanowiska ogniowe, do rejonów rozmieszczenia dokonuje się w czasie i po marszrutach wyznaczonych przez dowódcę / kwatermistrza / dywizji. O rozpoczęciu i zakończeniu przegrupowania kwatermistrz paplot każdorazowo melduje kwatermistrzowi dywizji.

3. Drogi dowozu i ewakuacji.

Dla realizacji dowozu i ewakuacji przez oddziały artylerii plot. nadrzędny szczebel ogólnowojskowy wyznacza drogi tak dla oddziałów organicznych jak i wzmocnienia. W zasadzie oddziały OPL korzystają z zasadniczych dróg dowozu i ewakuacji na równi z innymi jednostkami ogólnowojskowymi. Samodzielnych zasadniczych dróg dowozu i ewakuacji dla wojsk OPL w zasadzie nie wyznacza się.

Kwatermistrz DZ /DPanc/ określa w swym zarządzeniu z jakich dróg i w jakim czasie mogą z nich korzystać oddziały art.plot. Przygotowanie i utrzymanie zasadniczych dywizyjnych dróg dowozu i ewakuacji oraz objazdów zabezpiecza

szef saperów dywizji siłami organicznych pododdziałów jak też i przydzielonych ze szczebla wyższego.

Regulację ruchu na drogach dowozu i ewakuacji organizuje w porozumieniu z kwatermistrem - sztab dywizji siłami kompanii regulacji ruchu.

Niezależnie od zasadniczych dróg dowozu i ewakuacji, kwatermistrz oddziału art.plot. wyznacza drogi w rejonie rozmieszczenia swych tyłów oraz drogi dojazdowe do podległych pododdziałów / stanowisk ogniowych/.

W rejonach rozmieszczenia oddziałów art.plot. wyznacza się drogi łączące poszczególne pododdziały i urządzenia tyłowe wewnątrz rozmieszczenia PPG, jak również z rejonem zapasowym. Utrzymanie tych dróg oraz regulację ruchu na nich organizuje się organicznymi siłami pododdziałów tyłowych.

W toku natarcia przegrupowanie tyłów dokonuje się po marszrutach przeznaczonych dla paplot.

4. Ochrona i obrona tyłów.

Uwzględniając to, że artyleria przeciwlotnicza bez względu na rodzaj działań bojowych wykorzystywana jest do osłony wojsk i obiektów, które najbardziej narażone są na uderzenia z powietrza i z ziemi, dlatego też ochrona i obrona tyłów wojsk OPL we współczesnych działaniach stanowi jeden z podstawowych elementów zapewnienia bezpieczeństwa własnym tyłom jak i zasadniczym elementom ugrupowania bojowego osłanianego obiektu. Przedsięwzięcia te są realizowane z uwzględnieniem sił i środków osłanianego obiektu, gdyż tyły nie posiadają możliwości własnymi siłami pełnej ochrony i obrony. Wszechstronna ochrona i obrona ma na celu utrudnienia nieprzyjacielowi obserwacji stanowisk ogniowych oraz rejonu tyłów, zmniejszenia do minimum strat w wypadku uderzenia na tyły oraz sprawnej i szybkiej likwidacji skutków tych uderzeń.

Przedsięwzięcia w zakresie obrony i ochrony tyłów artylerii/plot. tak organicznej, jak i wzmocnienia na szczeblu związku taktycznego - organizuje się na podstawie ogólnego systemu obrony i ochrony wojsk i tyłów.

Zapewnienie bezpieczeństwa pracy tyłów, jak również pozostałym elementom ugrupowania bojowego oraz ochrona środków materiałowych i transportu przed napadem wojsk naziemnych npla wymagają zorganizowania wspólnej obrony z elementami osłanianymi przez art.plot., która obejmuje następujące zasadnicze przedsięwzięcia :

- organizację obserwacji, powiadamiania i łączności ;
- organizację patroli i posterunków w rejonie tyłów ;
- przygotowanie całego stanu osobowego do odparcia napadu npla, wyznaczenie dowódcy całości, odcinków, zadań dla poszczególnych odcinków ;
- rozmieszczenie i przesuwanie tyłów pod osłoną oddziałów bojowych /drugich rzutów /, odwodów/ i zorganizowanie z nimi współdziałania na wypadek napadu npla na tyły ;
- ochrona kolumn tyłowych na drogach itp.

Realizacja obrony tyłów przed bmar obejmuje następujące przedsięwzięcia :

- dokładne maskowanie rejonów rozmieszczenia tyłów i ruchu transportem po drogach przy wykorzystaniu właściwości maskowniczych terenu oraz środków maskowniczych etatowych i podręcznych ;
- pełne wykorzystanie właściwości terenowych i urządzeń inżynierskich wykonywanych przez wojska, po uprzednim ich rozpoznaniu ;
- w miarę posiadanych sił i środków oraz czasu wybudowania ukryć i schronów dla KSD, stanu osobowego tyłów i transportu ze środkami materiałowymi ;
- rozmieszczenie tyłów w sposób ześrodkowany ;
- organizacja sprawnie działającego systemu alarmowego i powiadamiania ;
- organizacja grup awaryjno-ratunkowych z przeznaczeniem po jednej dla każdego obiektu osłanianego oraz co najmniej jedną dla całości.

II. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE ODDZIAŁÓW ART.PLOT.

Znaczenie i rola naziemnych środków OPL opiera się na sile ognia oraz właściwym ugrupowaniu osłonowym. Dlatego też kwatermistrz paplot winien dokładnie znać zadanie bojowe art.plot. sposoby ich wykonywania, mieć stałą znajomość sytuacji tak powietrznej jak i naziemnej, intensywności ognia art.plot. a to z kolei związane jest z wielkością użycia amunicji i dowozu jej, wielkością posiadanych zapasów tak w tyłach, jak i pododdziałach bojowych.

Jednym z warunków planowego rozwoju działań bojowych wojsk jest należyta osłona ugrupowania wojsk i tyłów, a tym samym terminowe zaopatrywanie wojsk OPL w podstawowe środki materiałowe, zapewnia związkom ogólnowojskowym przykrycia z powietrza.

Dlatego też oddział art.plot. otrzymując zadanie bojowe, równocześnie dostaje normy zużycia amunicji plot ; źródła zaopatrywania dla oddziałów /pododdziałów / własnych jak i wzmocnienia, organizację dowozu środków materiałowych na cały okres walki.

Uwzględniając zadania jakie stoją przed wojskami OPL, należy podkreślić, iż zasadniczą rolę w materiałowym zabezpieczeniu ich w działaniach bojowych odgrywa zaopatrywanie w amunicję. Ponadto dla uzyskania odpowiedniego w przestrzeni i czasie ugrupowania osłonowego, przy zakładanym obecnie tempie działań, poważną rolę odgrywa zaopatrywanie oddziałów art.plot. w materiały pędne.

Zadania osłonowe stojące przed wojskami OPL, polegają na wzbranianiu podejścia środków napadu powietrznego nieprzyjaciela do osłanianego obiektu, wymagają stosunkowo dużego zużycia amunicji przez ich środki ogniowe. W zależności od stopnia ważności osłanianego obiektu /rejonu/ można liczyć się z różnym nasileniem działania środków napadu powietrznego nieprzyjaciela i stąd z różnorodnym co do wielkości zużyciem amunicji artylerii plot.

Biorąc za podstawę warunki współczesnego pola walki, dane taktyczno - techniczne sprzętu i inne decydujące czynniki - przyjmuje się, że orientacyjnie dobowe normy zużycia amunicji dla paplot mogą wynosić około 1,5 jo. Wielkość ta równa się ilości zapasów ruchomych amunicji art. plot. utrzymywanej w paplot. Z tego wniosek, że paplot jest w stanie utrzymywanymi zapasami ruchomymi amunicji art. plot. /nawet bez ich uzupełnienia / wykonać zadanie osłonowe w ciągu jednej doby.

W zależności od przewidywanej intensywności działania lotnictwa nieprzyjaciela, w działaniach zaczepnych jak i obronnych mogą być tworzone zapasy doraźne amunicji art. plot. W tym wypadku zapasy doraźne mogą być przydzielone wraz z transportem. O ile dywizja znajduje się w drugim rzucie armii lub odwodzie, a paplot prowadzi osłonę punktową, w tym przypadku - zapasy doraźne mogą być składane na grunt, nie w większej ilości jak 50% jednodobowego zużycia.

Tak w pierwszym, jak i w drugim przypadku, w pierwszej kolejności zużywa się doraźne zapasy amunicji.

Cechą charakterystyczną w zaopatrywaniu paplot w amunicję, jest to, że poszczególne baterie pułku często mogą wykonywać zadania osłonowe samodzielnie. Uwzględniając to, że baterie nie posiadają swych tyłów, kwatermistrz paplot winien tak urzutować tyły, aby baterie posiadały odpowiednią ilość amunicji.

DZ/DPanc / w zależności od wykonywanego zadania może otrzymać wzmocnienie z armii od jednego dywizjonu do paplot. W zasadzie związek taktyczny otrzymuje na wzmocnienie art.plot. kalibru takiego, jaki posiada w swym stanie, gdyż w poważnym stopniu ułatwia to proces zaopatrywania. Tok zaopatrzenia art.plot. przydzielonej do dywizji jako wzmocnienie może być realizowany następująco : armia może zaopatrywać swoimi siłami i środkami bezpośrednio z RBA, wydzielając bądź to odpowiednią ilość amunicji wraz z transportem podporządkowując go kwatermistrzowi paplot, względnie przydzielając amunicję wraz z transportem

kwatremistrzowi dywizji, który zobowiązany będzie do zaopatrywania pułku wzmocnienia. O ile związek taktyczny otrzyma jako wzmocnienie część armijnego paplot, w tym wypadku kwatermistrz tego paplot winien zaopatrywać swoje pododdziały odpowiednią ilość amunicji art.plot. Równocześnie może zaistnieć przyjęcie na pełne zaopatrzenie przydzielonej na wzmocnienie art.plot.

Organizacja materiałowego zaopatrywania artylerii wzmocnienia w każdym przypadku uzależniona jest od jej ilości, przewidywanego zadania, charakteru działań bojowych, okresu podporządkowania oraz zarządzenia szczebla nadrzędnego.

Zaopatrywanie oddziałów art.plot. tak organicznych jak i wzmocnienia w amunicję strzelecką w zasadzie może być tylko doraźne, wynikające z konkretnych warunków i potrzeb.

Wysokie tempo działań zaczepnych oraz manewrowy charakter działań obronnych, powoduje, że oddziały/pododdziały / artylerii plot. winny dostosowywać swój ruch do ruchu osłanianych wojsk, a stąd potrzeby w zakresie MPS oddziałów OPL w zasadzie nie będą się różnić od potrzeb oddziału / związku taktycznego / ogólnowojskowego.

Zużycie materiałów pędnych i smarów w czasie działań bojowych uwarunkowane jest wieloma czynnikami takimi jak : charakter /manewrowości / działań, trasa przemarszu / długości, charakteru terenu i jakości drożni/, warunków atmosferycznych, pory roku i dnia, intensywności ruchu transportu związanego z dowozem i ewakuacją, właściwych norm zużycia dla poszczególnych pojazdów mechanicznych, zadań wykonywanych przez dany oddział lub pododdział, /osłona punktowa, względnie bezpośrednia / częstotliwość przegrupowań / przesunięć/ zmian kierunków osłony itp.

W celu zapewnienia ciągłości zaopatrywania w MPS jednostek art.plot. organizuje się :

- w ramach pododdziałów - punkty tankowania pojazdów mechanicznych paliwem / przeważnie organizowane w rejonach postoju środków transportowych / ;

- w ramach oddziałów - pułkowe /oddziałowe / punkty tankowania MPS ;
- w dywizji - skład MPS w ramach dywizyjnego punktu zaopatrywania /DPZ/.

Organizacja zaopatrywania oddziałów OPL w działaniach bojowych jest realizowana według tych samych zasad jak w ogólnowojskowych związkach taktycznych. Biorąc pod uwagę to, że oddziały OPL przeznaczone do osłony wojsk /obiektu/ mogą przebywać przez dłuższy okres w jednym rejonie, odbiór MPS ze szczebla zaopatrującego, w celu wyeliminowania zbędnego przetankowania, oddział zaopatrywany pohiera MPS własnym transportem.

Zaopatrywanie w MPS nie wymaga specjalnych przedsięwzięć, gdyż ilość zapasów ruchomych utrzymywanych przy pojazdach mechanicznych w zależności od głębokości zadań, manewrowości, warunków terenowych, drogowych itp. - zabezpiecza potrzeby 3 - 5 dni walki. W każdej sytuacji wraz z przydzieleniem oddziału /pododdziału/art.plot. jako wzmocnienie zaopatrywanie w MPS (o ile zachodzi konieczność) jest regulowana zarządzeniem szczebla nadrzędnego.

Zużycie MPS w oddziałach / pododdziałach/ art. plot. w działaniach bojowych, gdzie ich przegrupowanie /przesunięcie / wynosi średnio około 100 km w linii prostej wynosi średnio 0,4 jn.

Zaopatrywanie stanu osobowego w żywność a szczególnie oddziałów art.plot. które nie wykonują swych zadań w bezpośredniej styczności z nplem, realizuje się według ogólnie przyjętych zasad. Ze względu na to, że oddziały OPL w zależności od osłanianego obiektu, w zasadzie przebywają dość długi czas w jednym rejonie, ~~pozwala~~ na trzykrotne przygotowanie gorących posiłków. W wypadku kiedy oddziały OPL otrzymują zadanie bezpośredniej osłony wojsk, a to może mieć miejsce w natarciu, w którym zadanie dnia wynosić będzie ponad 100 km na dobę, ~~w takich warunkach~~ wyżywienie stanu osobowego należy organizować sposobem kombinowanym tj. wydanie gorącej stawy rano przed rozpoczęciem walki i wieczorem po jej zakończeniu, a między posiłkami ^{4/3} suchą rację "S".

Bardzo istotnym zagadnieniem jest zaopatrywanie oddziałów OPL w wodę, której potrzeby we współczesnych warunkach walki znacznie wzrosły. Na poważne trudności zaopatrywanie w wodę paplot może napotykać w działaniach zaczepnych, kiedy otrzyma zadanie osłony dywizjonu rakiet taktycznych, który dla swych potrzeb tak technicznych jak i konsumpcyjnych potrzebuje dość duże ilości wody. Podstawowym zadaniem będzie ustalenie oddzielnych źródeł wody, tak dla drt jak i dla paplot. Należy również pamiętać, że nieprzyjaciel wycofując się będzie starał się skażać / zatruciwać / i niszczyć źródła wody, co w dużym stopniu zmniejszy możliwość ich eksploatacji, a tym samym mogą zaistnieć poważne trudności w zaopatrywaniu w wodę.

Sprzęt specjalny, taki jak : przyrządy pomiarowe, przeliczniki, aparatura do wykrywania celów, części zamiennych itp. jednostki OPL otrzymują na zasadach doraźnego zaopatrywania. Określone ilości tych części posiada paplot na swym wyposażeniu. Zespoły, części zamienne, w postaci kompletów znajdują się w składach wyższych szczebli i służą do doraźnego zabezpieczenia potrzeb oddziałów zaopatrywanych.

Sprzęt i materiały służb inżyniersko-saperskiej, chemicznej, łączności itp. znajdują się w zapasach oddziału OPL w ilościach określonych przepisami danej służby. W miarę potrzeb, zapasy te są uzupełnione przez szczebel zaopatrujący *doraźnie*.

III. ORGANIZACJA DOWOZU I EWAKUACJI. / ZAŁ. 1 - 2 - C/.

Dowóz środków materiałowych w oddziałach art. plot. organizowany jest na tych samych zasadach co i w jednostkach ogólnowojskowych, zgodnie z obowiązującą zasadą odpowiedzialności szczebla nadrzędnego / zaopatrującego / za organizację dowozu szczebla podległego / zaopatrywanego /.

W przyjętej zasadzie zakłada się, że dowóz środków materiałowych dokonywany będzie transportem szczebla zaopatrującego, lecz nie wyklucza się, że ze względu na wykonywanie zadania bojowe przeważnie przy osłonie

punktowej, wykorzystuje się do dowozu transport podwładnego / zaopatrywanego/. Zasada ta jednak nie zwalnia szczebla zaopatrującego, bez względu na przyjęty sposób dowozu, od odpowiedzialności za zapewnienie wykonania dowozu ze szczebla zaopatrującego do szczebla zaopatrywanego.

Tak więc za organizację dowozu środków zaopatrzenia odpowiedzialni są :

- dla paplot DZ / DPanc / - kwatermistrz DZ /DPanc / ;
- dla baterii / dywizjonów / paplot - kwatermistrz paplot /daplot/.

Przyjęty system zaopatrywania wynika stąd, że posiadane w składzie paplot zapasy środków materiałowych nie gwarantują zaopatrzenia materiałowego na dłuższy czas, ponieważ nie możliwym jest ustalenie stałych średniodobowych norm zużycia. Normy zużycia przyjmuje się w zależności od charakteru zadania bojowego oraz możliwości transportowych. Środki materiałowe w odpowiednim czasie i ilości muszą być dowożone z DPZ do oddziałów art.plot. a następnie do pododdziałów poszczególnych baterii /działa/.

Dostarczanie środków materiałowych do bezpośredniego użytkownika nazywamy dowozem. W organizację dowozu wchodzi szereg przedsięwzięć, których realizacja przeprowadzona w sposób skoordynowany może dać właściwy efekt.

Dlatego też bardziej istotnym w pełni odzwierciedlającym całość tych przedsięwzięć, będzie określenie „organizacja dowozu”.

Na szczeblu oddziału OPL organizatorem dowozu środków materiałowych jest kwatermistrz paplot i stanowi to zasadniczą treść jego pracy.

Do najważniejszych przedsięwzięć związanych z organizacją dowozu należą :

- ustalenie rozmiarów /tonażu / dowozu ;
- zaplanowanie i podział transportu do dowozu ;
- ustalenie i zabezpieczenie /ludźmi i sprzętem / prac załadunkowych i wyładunkowych ;
- ustalenie terminów i kolejności dowozu w ramach posiadanego czasu ;

- organizacja ochrony kolumn na drogach.

W oddziałach art.plot.przedmiotem dowozu w działaniach bojowych jest z zasady amunicja, ponieważ 1 jn materiałów pędnych i smarów znajdująca się w pojazdach mechanicznych zabezpiecza w zależności od głębokości zadań bojowych potrzeby w tym zakresie na okres 3 - 5 dni walki.

Uwzględniając zadania jakie mają do wykonania oddziały OPL oraz niemożliwość ustalenia przybliżonych norm zużycia amunicji art.plot., które to są uwarunkowane intensywnością działania lotnictwa nieprzyjacielskiego, z tych też względów dowóz w zależności od sytuacji w niektórych dniach może być dość intensywny, względnie dość minimalny. O ile zużycie amunicji będzie dość duże, to dowóz jej może być dokonywany ze szczebla zaopatrującego z pominięciem niektórych ogniw zaopatrzenia, a to w poważnym stopniu skraca czas dostarczenia amunicji do stanowisk ogniowych.

W sprzyjających warunkach, kiedy składy szczebla nadrzędnego zostają rozmieszczone w niedalekiej odległości od tyłów oddziału zaopatrywanego, a najczęściej może to mieć miejsce przy osłonie punktowej. W takim wypadku oddział zaopatrywany może otrzymać polecenie odbioru środków materiałowych ze składów szczebla zaopatrującego własnym transportem. Również może zaistnieć konieczność równoległego wykorzystania transportu szczebla nadrzędnego jak i podwładnego.

Kwatermistrz równocześnie jest odpowiedzialny za dowóz środków materiałowych i sprzętu, które mu nie podlegają, takich jak : sprzętu i materiałów inżyniersko-saperskiego, łączności, chemicznej itp. Dowóz wymienionego sprzętu i środków materiałowych organizowany jest przez kwatermistrza, na podstawie złożonych zapotrzebowań przez odpowiednie służby.

Obok transportu samochodowego może być użyty do dowozu środków materiałowych na szczeblu związku taktycznego transport lotniczy. Może to mieć miejsce wtedy kiedy cały związek taktyczny względnie jego część działa jako OW. Wykorzystanie transportu lotniczego może zaistnieć przy

wysokim tempie działań, gdy natarcie przerodzi się w pościg, a artyleria plot. otrzyma zadanie bezpośredniej osłony wojsk. Uwarunkowane jest to tym, że dywizja w zasadzie działać będzie na kierunku samodzielnym, bez styczności z sąsiadami a oddziaływanie npla na drogi i tyły może być dość intensywne. W takiej sytuacji dowóz transportem kołowym w ogniwie armia-dywizja jest bardzo ryzykowny, a w niektórych wypadkach wręcz niemożliwy i tylko transport lotniczy może okazać się właściwym do szybkiego i w miarę bezpiecznego dowozu środków materiałowych, co pozwoli wykonać postawione zadanie oraz należytą osłonę wojsk z powietrza.

Organizatorem dowozu transportem lotniczym jest szczebel operacyjny, a powracający transport powietrzny w pierwszej kolejności wykorzystuje się do ewakuacji rannych.

IV. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE / ZAŁ. 1 i 2 - B /.

Zabezpieczenie medyczne w oddziałach artylerii plot. organizuje się na ogólnych zasadach i w ścisłym powiązaniu z systemem zabezpieczenia medycznego ogólnowojskowego związku taktycznego z uwzględnieniem specyfiki wykorzystania bojowego jednostek art.plot.

Uwzględniając to, że oddziały art.plot. w zasadzie nie są przeznaczone do walki z nplem naziemnym w pierwszej linii wojsk walczących, to ich pododdziały medyczne nie są takrozbudowane, jak ogólnowojskowe. Z drugiej zaś strony applot. nie będzie wykonywał swych zadań osłonowych w całości, a poszczególnymi bateriami /dywizjonami / na dość dużych odległościach między poszczególnymi stanowiskami ogniowymi. Dlatego też w każdej sytuacji działań bojowych szczególną uwagę zwraca się na ścisłą współpracę z pododdziałami medycznymi osłanianych wojsk.

Zabezpieczenie medyczne stanu osobowego jednostek art.plot. organizują pododdziały medyczne organiczne w zależności od ugrupowania jednostek wojskowych.

Do zasadniczych zadań służby medycznej zaliczyć należy :

- utrzymanie odpowiedniego stanu zdrowotnego wojsk ;
- przedsięwzięcia profilaktyczne w celu zapobieżenia **w powstawaniu i szerzeniu się chorób ;**
- udzielenie w określonym czasie pomocy medycznej i ewakuowanie rannych i chorych ;
- stała kontrola sanitarna rejonu rozmieszczenia jednostek oraz żywienia ;
- zaopatrywanie w sprzęt i materiały med.sanit. ;
- szkolenie stanu osobowego w zakresie udzielania pierwszej pomocy i samopomocy ;
- organizowanie obserwacji ludzi narażonych na działanie promieniowania przenikliwego i środków promieniotwórczych powyżej dopuszczalnych norm oraz prowadzenie związanej z tym ewidencji ;
- terminowe wykrywanie, izolowanie i leczenie zakaźnych środkami biologicznymi ;
- ewakuacja, dokonywanie zabiegów sanitarnych oraz udzielanie pomocy medycznej rannym i porażonym w rejonach masowych strat spowodowanych uderzeniami broni jądrowej npla.

Biorąc pod uwagę to, że oddziały art.plot.ze względu na charakter wykonywanych zadań bojowych, będą na równi z osłanianymi wojskami / obiektami/ narażone na uderzenia jądrowe npla, ⁺ tak ~~pododdziały~~ pododdziały medyczne własne, jak i osłanianych wojsk winny zwrócić szczególną uwagę na likwidację skutków uderzeń broni masowego rażenia.

Ewakuację rannych, chorych i porażonych z oddziałów art.plot. przeprowadza się do DPM względnie bmv według ogólnie przyjmowanych zasad. Uwzględniając zadania jakie wykonują oddziały art.plot, których okres przebywania w jednym rejonie może dochodzić w zależności od działań bojowych do 4 - 6 godz., w ~~takich przypadkach~~ ewakuacja medyczna może być wykonywana własnym transportem do DPM, /bmv/ dywizji.

Podobnie jak w jednostkach ogólnowojskowych, tak i w oddziałach art.plot. przy rozmieszczeniu punktów medycznych należy uwzględniać ugrupowanie: paplot.0 ile

paplot. wykonuje zadania osłonowe całością się - PPM należy rozmieszczać w niedalekiej odległości od SD, a o ile bateriami / dywizjonami/ punkty medyczne /względnie ich część / jak najbliższej stanowisk ogniowych tych pododdziałów.

Bardzo istotnym przedsięwzięciem stosowanym obecnie przez służbę medyczną jest wprowadzenie do wojsk antybiotyków, które przedłużają okres przedoperacyjny rannego, a tym samym istnieją możliwości opracowywania rannych z pominięciem kolejnych etapów ewakuacyjnych oraz okazanie pomocy specjalistycznej według wskazań włącznie do BSzF.

Całokształt przedsięwzięć związanych z zabezpieczeniem medycznym jest ściśle uzależniony od wielkości strat sanitarnych. Określenie nawet w przybliżeniu strat sanitarnych w oddziałach art.plot. jest trudne, a nawet niemożliwe. Straty sanitarne w oddziałach OPL o ile zaistniają to w nieco innych warunkach niż ma to miejsce w oddziałach ogólnowojskowych. Oddalenie stanowiska ogniowego artylerii od przedniego skraju wojsk walczących, wpływa dodatkowo na zmniejszenie strat sanitarnych od broni konwencjonalnej npla. Straty sanitarne mogą powstać jedynie od broni konwencjonalnej dalekiego zasięgu oraz od broni raketowej i lotnictwa. Dlatego też straty w stanie osobowym w oddziałach art.plot. przy użyciu bmar i lotnictwa w zasadzie mogą zaistnieć dość nieoczekiwane, a sam charakter strat będzie inny niż w oddziałach będących w bezpośredniej styczności z nplem. Likwidację skutków uderzenia bronią masowego rażenia na oddziały art.plot. i przez nich osłaniane wojska, organizuje służba medyczna dywizji i armii.

Sposób i kolejność udzielania pomocy medycznej rannym, chorym i porażonym oraz zasady ewakuacji w oddziałach OPL dokonuje się na tych samych zasadach co i w innych rodzajach wojsk.

V. WŁAŚCIWOŚCI DOWODZENIA TYŁAMI.

Podstawą dowodzenia tyłami oddziałów art.plot. jest decyzja dowódcy dywizji, zarządzenie szefa wojsk OPL armii oraz zarządzenie kwatermistrza DZ /DPanc/.

Wraz z zarządzeniem bojowym do działań, dywizja otrzyma zarządzenie kwatermistrzowskie z armii, na podstawie którego kwatermistrzowi dywizji jest wiadomo o :

- normach zużycia amunicji art.plot. na pierwszy dzień walki oraz orientacyjne użycie na następne dni ;
- źródłach zaopatrywania tak oddziałów /pododdziałów/ własnych jak i wzmocnienia ;
- organizacji dowozu środków materiałowych tak w okresie organizacji jak w toku działań bojowych ;
- przewidywanych rejonach rozmieszczenia tyłów tak własnych jak i wzmocnienia ;
- drogach, po których można będzie dokonywać dowóz, ewakuację oraz przegrupowanie tyłów ;
- organizacji łączności z przełożonymi i podwładnymi.

Kwatermistrz oddziału art.plot. po zapoznaniu się z zadaniem dywizji i paplot - przeprowadza analizę zadania i ocenę położenia. Na podstawie tej przygotowuje dane dla dcy dywizji /paplot / niezbędnej do podjęcia przez niego decyzji. Równocześnie wydaje wstępne zarządzenia dla tyłów paplot odnośnie organizacji i pracy.

Analiza zadania to czynność myślowa, której celem jest jak najbardziej wszechstronne zrozumienie położenia i zadania dywizji, zadań stojących do wykonania przez wojska OPL oraz ich tyły. Wnioskiem z analizy zadania powinno być uzmysłowienie sobie roli jaką spełnia OPL w powierzonych działaniach dywizji oraz warunków w jakich to zadanie będzie wykonywane. Na podstawie analizy zadania kwatermistrz wyciąga wnioski dotyczące organizacji i pracy tyłów.

Cechą charakterystyczną w dowodzeniu tyłami oddziałów OPL jest ścisłe współdziałanie kwatermistrzowskie między oddziałem / pododdziałem / osłanianym, oddziałami organicznymi dywizji oraz oddziałami /pododdziałami/

tak ogólnowojskowymi jak i specjalnymi znajdującymi się w niedalekiej odległości od osłanianego obiektu. We współdziałaniu kwatermistrzowskim winny znaleźć się takie zagadnienia jak : przewidywane rejony rozmieszczenia dla tyłów oddziałów i dywizji ; wykorzystanie dróg dowozu i ewakuacji, organizacja dowozu i ewakuacji, organizacja łączności, organizacja ochrony i obrony, organizacja likwidacji skutków uderzeń jądrowych npla itp.

Dokumentacja tyłowa oddziałów OPL nie różni się w zasadzie od ogólnie prowadzonej w innych rodzajach wojsk z tym, że w treści uwzględnia się specyfikę działania sił i środków OPL i sposób wykonywania zadań w zależności od sytuacji przez ich tyły.

Na tok dowodzenia tyłami oddziałów art.plot. wpływają w zasadniczy sposób działania osłanianych wojsk oraz miejsce OPL w ogólnym ugrupowaniu taktyczno-operacyjnym.

Przy podejmowaniu decyzji odnośnie organizacji i pracy tyłów oddziałów art.plot. należy brać pod uwagę :

- rodzaj działań bojowych ;
- ważność osłanianego obiektu / wojsk / ;
- zadania i miejsce środków OPL w ogólnym systemie działań bojowych ;
- intensywność działania lotnictwa npla ;
- przyjęta organizacja dowozu i ewakuacji ;
- ukończenie tyłów oraz stan środków materiałowych ;
- znajomość sytuacji taktycznej oraz podejmowane decyzje tak przez dcę /kwatermistrza / dywizji, jak również przez dcę paplot.

Kwatermistrz paplot znając powyższe dane jest w stanie dostosować organizację i prace tyłów do potrzeb pola walki i odpowiednio dowodzić nimi.

Chcąc posiadać powyższe dane oraz operatywnie dowodzić tyłami należy posiadać niezawodną łączność, tak z przełożonymi jak i z podwładnymi oraz w miarę możliwości z pozostałymi oddziałami zabezpieczającymi/współpracującymi / z wojskami OPL.

L i t e r a t u r a .

1. Instrukcja o organizacji i pracy tyłów taktycznych.
2. Instrukcja artylerii przeciwlotniczej.
3. Regulamin polowy artylerii plot. W.L.

Załączniki :

- nr 1 - Schemat organizacji tyłów, dowozu środków materiałowych oraz ewakuacji medycznej w oddziałach art. plot. DZ /DPanc/ w położeniu wyjściowym do natarcia.
- nr 2 - Schemat organizacji tyłów, dowozu środków materiałowych oraz ewakuacji medycznej w oddziałach art. plot. DZ /DPanc/ w obronie.

OPRACOWAŁ :
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

SPRAWDZIŁ :
ZCA SZEFA KATEDRY TAKTYKI TYŁÓW

ppłk dypl. B. MOZGAWA

płk dr W. WOJTOWICZ

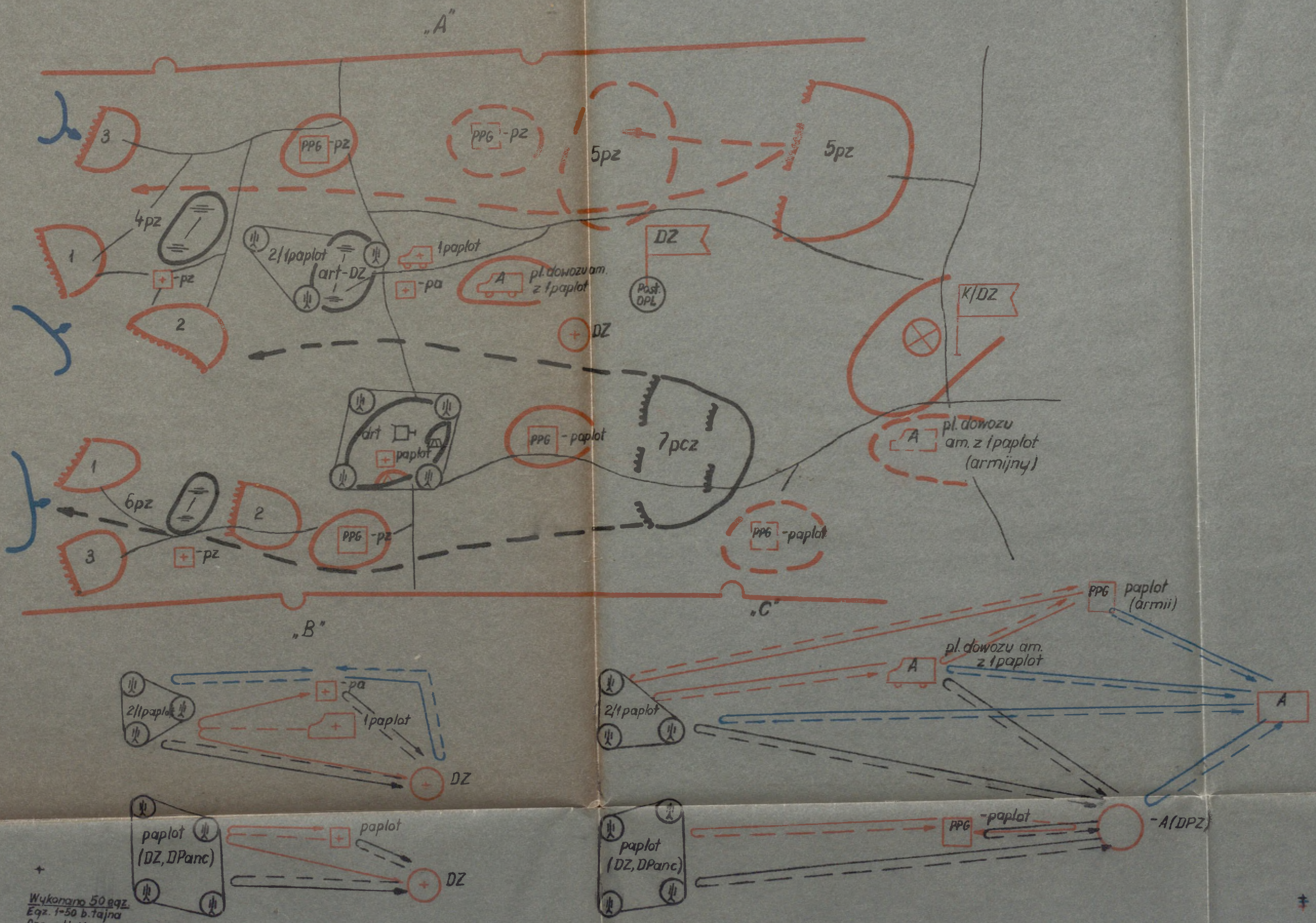
Wydrukowano w 50 egz.

Egz. Nr. 1 - 50 - Bibl. Tajna

Wyk. ppłk Mozgawa
Druk LC dnia 7. IX 55r.
Nr. ks. 02314/WW

SCHEMAT ORGANIZACJI TYŁÓW, DOWOZU ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH ORAZ EWAKUACJI MEDYCZNEJ W ODDZIAŁACH art. plot - DZ (DPanc) W OBRONIE (Wariant)

~~TAJNE~~
 Egz. Nr.
 Nr. Ks. 02315/WW
 Załącznik nr 2

Wykonano 50 egz.
 Egz. 1-50 b. tajna
 Opr. ppłk Mozgawa